

F. t. L. om offentlig Forsorg.

sorgens Gennemførelse, det almindelige Tilsyn med Foranstaltninger i Henhold til Loven eller til andet Arbejde, hvor speciel Sagkundskab er af Værdi. Endvidere kan Kommunalbestyrelsen til Administrationen knytte faste eller honorarlønnede Funktionærer (Kontorpersonale, Undersøgere, Sygeplejere, Anstaltsfunktionærer o. s. v.). For at opnaa den hensigtsmæssigste Løsning af de til den offentlige Forsorg henlagte Opgaver gennem det mest formaalstjenlige Samarbejde imellem de sociale Udvalg og de til Administrationen knyttede frivillige Medhjælpere og Funktionærer kan Kommunalbestyrelsen udfærdige en Instruks angaaende dette Samarbejde og om Medhjælpernes og Funktionærernes Opgaver. Saavel frivillige Medhjælpere som Funktionærer bør i givet Tilfælde kaldes til Deltagelse i Udvalgets Møder, men der kan ikke tillægges dem Stemmeret eller besluttende Myndighed.

§ 28.

Stk. 1. I Købstæderne og i de Landkommuner, der enten har over 3000 Indbyggere, eller i hvilke der findes en samlet bymæssig Bebyggelse paa mindst 2000 Indbyggere, skal der til Administrationen af den offentlige Forsorg knyttes et fast Kontor, *Socialkontoret*, med daglig Ekspeditionstid. Socialkontoret maa ikke indrettes paa eller knyttes til en Fattiggaard, Arbejdsanstalt ell. lign., og til slige Forsørgelsesanstalters Administration maa kun de henvises, der har Ophold paa, eller som skal indlægges paa Anstalten.

Stk. 2. I hver Kommune skal der, efter nærmere af Socialministeren udarbejdede Regler, føres en *Registrant* eller indrettes et *Kartoteksystem* med Oplysning om de understøttedes Personalia, Hjælpens Art og Størrelse m. v.; forsaavidt der i Kommunen etableres et Samarbejde med andre offentlige eller private Institutioner med sociale eller velgørende Formaal gennem Oprettelse af et Centralkontor, et Oplysningskontor ell. lign., skal dette henlægges under Socialkontoret.

§ 29.

Hvor Hjælpens Art eller Størrelse ikke efter det følgende paa Forhaand er fastsat, men helt eller delvis fastsættes efter Skøn, drager det sociale Udvalg Omsorg for, at ingen trængende savner det nødvendige til Livets Ophold eller tilbørlig Kur og Pleje i Sygdomstilfælde; dog kan personlig Understøttelse ikke paatvinges en Person over 18 Aar, der maa betragtes som aandelig normal, og som ikke allerede modtager Hjælp, eller i Følge udtrykkelig Lovbestemmelse skal tages under offentlig Forsorg, jfr. saaledes Afsnit VII.

§ 30.

Stk. 1. Hvor Hjælpen ikke paa Forhaand efter denne Lov er givet med Trangstilfældets Art, er det sociale Udvalg i Udøvelsen af sit Skøn over Forsørgelsesmaaden frit stillet med de i det følgende fastsatte Undtagelser.

Stk. 2. Ved Afgørelsen af Forsørgelsesmaaden bliver i første Række at tage Hensyn til den trængendes Tarv og til hans Mulighed for senere at eksistere ved egen Hjælp. Som Følge heraf maa en større, forbigaaende Hjælp foretrækkes for en mindre, naar der ved Tildelingen af denne sidste er Fare for, at Trangen derved skal blive mere vedvarende, og det er for at undgaa dette ikke udelukket at anskaffe eller yde Tilskud til Anskaffelse af Værktøj, Rulle, Symaskine eller andre Arbejdsredskaber til forholdsvis mindre Beløb, hvorimod det er udelukket at yde Hjælp til Indkøb af Bohave paa Afbetalingskontrakt eller til Oprettelse eller Overtagelse af egentlige Forretninger eller Bedrifter; det er ligeledes udelukket at yde Hjælp til Betaling af Gæld, herfra dog undtaget Husleje og under særlige Omstændigheder Prioritetsrenter, naar en trængende derved kan bevare sin Bolig.